

[Inger Gautier Schmit.]

ikke ønsker at stemme for et Lovforslag, der giver Mulighed for en Udvikling i Retning af at fremme Fagforeningssystemet.

Naar det ærede Medlem udtaler, at Sygeplejerskerne er nogle af dem, der er daaligst stillet økonomisk, tror jeg ikke, det ærede Medlem er helt orienteret i Forholdene. Jeg har ved tidligere Lejlighed udtalt, at jeg ønsker Sygeplejerskerne en god Løn for deres Arbejde, som til Tider er meget anstrengende, men jeg tror dog, det vil være en Overdrivelse at sige, at Sygeplejerskerne er nogle af de Kvinder i Landet, der økonomisk er daarligst stillet.

Det ærede Medlem henpegede paa Lægerne og de Takster, de tager for deres Arbejde, og vi har fra vor Side gentagende udtalt, at disse Takster udmærket godt kunde nedskæres endog betydeligt, men det var slet ikke det, jeg hentydede til, da jeg spurgte det ærede Medlem, hvor han troede at faa den bedste Sygepleje enten hos den Sygeplejerske, som gaar til sit Arbejde ud fra det Motiv, at hun gerne vil tjene sine Medmennesker, eller hos den Sygeplejerske, der kun gaar til sit Arbejde ud fra det Motiv, at hun sælger sin Arbejdskraft til den højstbydende. Dèr har det ærede Medlem i ganske faa Ord de to forskellige Tankegange. Vi ønsker, og det var det, jeg lagde i mine Udtalelser før, at det første Motiv maa blive ved at være det, der sejrer indenfor Sygeplejerskestanden.

Aksel Larsen: Jeg vil blot tillade mig at sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, at jeg tror, en Kreditforeningsdirektør, der faar en ordentlig Løn, gaar til sit Arbejde med større Kærlighed end den, der ingenting faar.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ynder at føre det kapitalistiske Samfund frem ved enhver Lejlighed og førte det ogsaa i sine foregaaende Bemærkninger frem paa en saadan Maade, at man skulde synes, det var det kapitalistiske Samfundssystems Skyld, at alt, hvad der drejer sig om de syge, Helbredelse o. s. v., blev saa dyrt som vel muligt. Det skal jeg naturligvis ikke sige noget imod, naar der er Tale om de private Læger, men jeg maa dog hævde, at til Trods, for at vi ikke har kendt saa forfærdelig meget til Kommuni-

sterne hidtil, er Helbredelsesforholdene herhjemme, takket være et godt socialdemokratisk Arbejde, saa gode, at man i Dag rundt om paa Danmarks Sygehuse kan indlægge Patienter for 2 Kr. om Dagen, i den socialdemokratisk styrede Københavns Kommune endogsaa til 60 Ø. om Dagen, skønt de i Virkeligheden koster Samfundet 8—10 Kr. Jeg skulde tro, at det ikke er saa forfærdelig nødvendigt at faa Kommunerne med ind i dette Arbejde; det har vi klart godt i Forvejen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 62 Stemmer, medlems 25 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3746).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C.) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 149 af 15. April 1930 om Ændring i Lov Nr. 87 af 19. April 1929 om anerkendte Sygekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3748).